

[Poul Hansen (Kalundborg).]

Og så har vi dog set, at der var tale om en meget vid margin, meget vide reserver i det finansår. Jeg kan derfor ikke rigtig begribe den tale, som lyder her i dag. Jeg kan kun betragte den udfra den synsvinkel — må jeg sige det sådan — at de ærede medlemmer fra den kant af salen overmåde hurtigt har fundet sig tilpas i oppositionsstillingen, og det er måske også den rigtige stilling for de herrer.

Tholstrup: Jeg takker den højtærede finansminister, fordi han er enig med mig i, at det er urimeligt, at der er forskel på afgiften for lillebiler og taxavogne. Men henvisningen til motorkommissionen klarer jo ikke den øjeblikkelige situation, for selvom der foretages mange fornuftige ting i denne motorkommission og der derfra kan ventes særdeles fornuftige forslag, er det jo ikke noget, der kommer frem, hverken i dag eller i morgen, hvorimod dette forslag skal færdigbehandles inden den 1. april. Og hvis man nu fortæller lillebilejerne og kommende lillebilejere, at den højtærede finansminister er enig med de medlemmer af motorkommissionen, som ønsker lighed på dette punkt, så vil de ikke, hvis de er ved deres fornufts fulde brug, anskaffe sig en lillebil, før motorkommissionens forslag foreligger i form af en lov, som giver ligestilling, og i mellemtiden skal de jo også køre. Ville det derfor ikke være opportunt, at man allerede nu ved behandlingen af omsætningskatten i denne måned tog konsekvensen af den rigtige indstilling, som den højtærede finansminister åbenbart har?

Himmelstrup: Vi er allesammen klar over, at også under tidligere ministre og ministerier er udgifterne steget. Det er jo det almindelige træk lige siden 1940 ikke alene i dette land, men også i alle andre lande. Jeg finder det derfor ganske formålsløst at begynde at diskutere med det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), om udgifterne er steget mere eller mindre under den ene eller under den anden regering. Men man kunne måske med rette sige, at tidligere var det en opbygningstid; der var noget, som var revet ned, der skulle bygges op, men sådan som det er nu, er det en ud-

bygningstid, hvor man udvider statens udgifter bevidst ved at tage nye opgaver op, og det har jo fundet udtryk i alle de udgiftsforslag, som er blevet fremsat.

Jeg skulle kende den højtærede socialminister meget dårligt, hvis han ikke sidder på sin plads og ruger over en række udgiftsforslag, som også skal fremsættes, og i dag har vi hørt den højtærede undervisningsminister fremsætte et forslag, som vil medføre betydelige udgifter for det offentlige. Jeg siger ikke, at det er forkert, men det er en kendsgerning, at det er sådan.

Det, jeg har villet understrege med de bemærkninger, jeg har gjort, er dette, at vel anerkender vi ønskeligheden og nødvendigheden af, at der på statens driftsbudget er balance, men vi påtager os ikke forpligtelse til at skaffe balance på alle de områder, hvor det nuværende ministerium kunne ønske det som følge af nye udgiftsforslag.

Finansministeren (Kampmann): Det ærede medlem hr. Aksel Møller udtrykte sin overraskelse. Overraskelsen har altså været ensidig, men dette lille ordskifte har måske alligevel været oplysende. Jeg må måske have lov til at forstå det ærede medlem således, at det ærede medlem og hans parti er enige med regeringen i, at vi kan ikke have et mindre overskud end omkring 80—100 mill. kr. — det er jo ganske væsentligt at slå dette fast — og at den skattenedsættelse, som det ærede medlem mener vi kan yde, har han hentet ud af lufte ved at påvise, at de skøn, som er opstillet af finansministeriet, er så underbudgetterede, at der kan hentes 100 mill. kr. Hvis det sidste er tilfældet, kan vi diskutere det, og det ærede medlem kan få lejlighed til i udvalget at dokumentere, hvor skønnene er for små. Jeg vil dog med det samme gøre det ærede medlem opmærksom på, at der ikke alene er tale om indtægtsskøn, men at der også er tale om udgiftsskøn. Det må være regeringens pligt at tænke på dækning, og det er ikke helt usandsynligt, at der rent bortset fra den lovgivning, der kan regnes med, også kan komme nye ting frem. Det er således ikke usandsynligt, at der kan komme ønsker fra tjenestemændenes side, og det kan ikke være det ærede medlems mening, at det ærede medlems parti ikke vil være med til udgiftsforhøjelser her.